

Scenariusz zajęć w oddziale przedszkolnym

Temat: Zwyczaje i tradycje Świąt Bożego Narodzenia.

Cele ogólne:

- zapoznanie z tradycjami i zwyczajami związanymi ze świątami Bożego Narodzenia

Cele szczegółowe:

- wdrażanie dzieci do kultywowania tradycji rodzinnych związanych z okresem Bożego Narodzenia
- dostrzeganie piękna zwyczajów świątecznych
- szanowanie tradycji związanych ze świątami
- zapoznanie z treścią opowiadania M. Strękowskiej – Zaremby „Wymarzona choinka”
- wprowadzenie aplikacji multimedialnej „Ubieramy choinkę” z wykorzystaniem tablicy interaktywnej
- rozwijanie umiejętności twórczych dzieci

Metody:

- pokaz: prezentacja i aplikacja multimedialna
- słowna: rozmowa kierowana, wyjaśnienie
- działalności praktycznej

Formy:

- jednolita zbiorowa
- jednolita indywidualna

Środki dydaktyczne:

Układanki „Święty Mikołaj”, komputer, projektor, prezentacja na temat zwyczajów i tradycji świątecznych, opowiadanie M. Strękowskiej-Zaremby pt. „Wymarzona choinka”, zagadki -rymowanki, karta pracy „Co tu nie pasuje?”, magnetofon, płyta CD z nagraniem piosenki „Domowe święta”, aplikacja multimedialna, tablica interaktywna.

Przebieg zajęć.

1. Układanka „Święty Mikołaj”. Każde dziecko otrzymuje kopertę z pociętym na części obrazkiem przedstawiającym postać Świętego Mikołaja na saniach. Zadaniem każdego dziecka jest ułożyć obrazek.

2. Dzieci siedzą na dywanie. Wysłuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby pt. „Wymarzona choinka”.

Szedł sobie Zając Maruda i nie marudził, bo nie miał ku temu powodu. Zielony las szumiał mu nad głową, słońce go grzało, ptaki śpiewały... no, może trochę za głośno, ale tym razem mógł im wybaczyć. Właśnie przyszła wiosna, więc witały ją śpiewem. – Uważaj! Nie nadepnij na mnie – usłyszał piskliwy głosik. – Na kogo mam nie nadepnąć? – spytał zajączek, niezadowolony, że jakiś głos przerywa mu spacer po lesie. I zaczął marudzić, bo mimo wszystko lubił to najbardziej. – Nie można już kroku zrobić, żeby nie natknąć się na coś albo kogoś, kto wykrzyknie: „Uważaj!”. To nie mieści się w zajączej głowie! – Popatrz na dół – usłyszał odpowiedź. – E, to tylko ty, choineczko. Myślałem, że jesteś złośliwym chrząszczem albo chociaż stonogą. Trudno cię zauważyć. Słońce świeci, wiosna, a ty ciągle mała. Bierz przykład ze mnie. Widzisz, jak wyrosłem? – Zając Maruda przemawiał tak do maleńkiej jodełki. Wprawdzie był marudą, jednak tym razem miał rację. Choineczka rosła wolniej od innych jodeł i nawet wiośnie nie udało się przyspieszyć jej wzrostu. – Przecież rosnę nawet wtedy, gdy śpię – broniła się jodełka. Jednak sama widziała, że sąsiednie jodły są od niej wyższe. Minął jeden rok i drugi, trzeci i piąty. Drzewka rosły na wyścigi, Zając Maruda marudził coraz częściej, a nasza choineczka wciąż była najmniejsza spośród jodełek. Mało tego – nie należała też do najpiękniejszych, niestety. Jodły, które wyrosły i wypiękniały, patrzyły na nią z góry. – A co tam – pocieszało się niewyrośnięte drzewko. – Dopóki wiatr szumi mi w uszach i śnieg łaskocze w igiełki, jest dobrze. – Nie powiedziałbym – westchnął zając. – Nie jesteś najpiękniejsza, co tu kryć, ani nawet piękna. I coś mi się wydaje, że masz dwa czubki. – To źle? – spytała jodełka. – Ani źle, ani dobrze. Gdybym miał dwa ogonki, też byłbym zającem. Ty z dwoma czubkami nie przestałaś być sobą. Jednak inne drzewka iglaste są wyższe, smuklejsze, a gałązki układają się im równo dookoła pnia. Twoje zaś... – zając aż się skrzywił. – Najgorsze, że lada dzień przyjdą święta – dodał z troską. Jodełka nie wiedziała, dlaczego przyście święt ma być takie straszne. Cieszyła się, że pada śnieg. Było jej dobrze i ciepło pod śnieżną pierzynką. Wszystko ją radowało, nawet odwiedziny marudnego zająca. Z niecierpliwością wypatrywała świąt.

Wreszcie nadeszły. Miały na sobie zielony mundur leśniczego. Rozglądały się wśród drzew bardzo uważnie. Przyjrzały się i naszej jodełce. Otrzeptały jej gałązki ze śniegu. – Nie za duża, nie za mała, dla dzieci będzie w sam raz – powiedziały głosem pana leśniczego. I zawiozły jodełkę do przedszkola Ady. Tego, co wydarzyło się potem, nawet Zając Maruda nie umiałby opowiedzieć. Zresztą, stracił głos z zachwyty, gdy zajrzał do przedszkola przez okno. Jodełka wyglądała prześlicznie. Dzieci ubrały ją w piękny strój, który mienił się jak skrzydła motyla. Zielone gałązki zdobiły łańcuchy, bombki, ciasteczka, jabłuszka i aniołki. Najpiękniejsze były dwie srebrne gwiazdy na dwóch czubkach drzewka. Przedszkolaki same je zrobiły. Mała jodełka tonęła w czarodziejskim blasku lampek. Już nie była byle jakim drzewkiem. Była wymarzoną choinką, która rozdaje radość dzieciom i dorosłym. – No, no – bąknął Zając Maruda i nie marudził, bo wszystko mu się podobało. Choinka mrugała do niego kolorowym światłem. Wokoło niej siedziały dzieci i śpiewały kolędy.

3. Wyświetlenie prezentacji na temat zwyczajów i tradycji bożonarodzeniowych. Omawianie kolejno oglądanych slajdów (choinka, wystroj domów i ulic, kartki świąteczne, stół wigilijny, opłatek, potrawy wigilijne, Święty Mikołaj, prezenty, śpiewanie kolęd) .
4. Wysłuchanie zagadek – rymowanek i odszukiwanie obrazków będących na nie odpowiedzią.
5. „Co tu nie pasuje?” – eliminowanie przez dzieci potraw, które nie powinny znaleźć się na wigilijnym stole.(Duża ilustracja).
6. Wspólne śpiewanie piosenki pt:„Domowe święta”.
7. Aplikacja UBIERAMY CHOINKĘ z wykorzystaniem tablicy interaktywnej.

W górnej części aplikacji znajduje się tytuł: „Ubieramy choinkę”. W lewej części znajduje się kawałek drzewa z gałęzią, na której siedzi sowa – narrator. W centralnej części ekranu widoczny jest rysunek pokoju, na środku którego stoi choinka. Po prawej stronie stoi mebel (szafa lub kredens), w którym w rzędach stoją: bombki różnego kształtu i wielkości. ZADANIE: Sowa wita się i tłumaczy zasady zabawy: „Witam Was serdecznie. Moi drodzy, nasi bohaterowie przynieśli do domu choinkę i chcieliby ją ładnie przybrać. Pomóżmy im w tym dziele. Na środku rysunku znajduje się ładna choinka, po prawej stronie znajdują się ozdoby, które możemy wykorzystać do przystrojenia drzewka przesuwając je w dowolne miejsce na choince. Więc do dzieła. Powodzenia. Po udekorowaniu choinki lampkami – rozświecą się kolorowymi światełkami. Po ułożeniu wszystkich elementów nauczycielka pyta się dziecko czy już zakończyło. Po zakończeniu pani chwali i gratuluje dzieciom. Ikona strzałki powtarza zabawę. Ikona uchylonych drzwi powoduje powrót do poprzedniego menu.